

Scénář k rozhlasové reportáži - David Matásek

Název: 17. listopad - jeden z davu

Autorský tým: Anna Sytenská, Lucie Pletichová, Samuel Sedláček, Alexandra Gerard a Sára Jeričová

Pedagogické vedení: Mgr. Miloš Dlouhý

Škola: ZŠ Lupáčova

1. Saša

Divadelní a filmový herec David Matásek chodil na demonstrace proti režimu už od roku 1988. Nechyběl ani na Albertově, kde se 17. listopadu roku 1989 sešli studenti pražských vysokých škol.

Pamětník: 10s

18:24; Já jsem byl jeden z davu.

20:00-20:05 , 20:20-20:23 Co mě hrozně překvapilo, že to byli studenti, mladí lidi, využili toho, že to bylo 17. listopadu. -stříhnuté- a taky mě překvapila naprostá absence policie. "

2. Samuel

Na Albertově se dav vyjadřoval otevřeně. Demonstranti plní adrenalinu se vydali na Slavín.

Pamětník: 29s

21:51-22:17 A celou dobu se ten dav udržoval v té euforii, kterou získal na tom Albertově, různě, různým skandováním. Bylo to naprosto spontánní, bylo to úžasně vtipný taky to jak jsme si jak zadní část toho průvodu hovořila s přední částí, přední část odpovídala těm lidem vzadu. Taková hlasitá tichá pošta.

3. Samuel

Studenti měli velkou radost i přesto, že naráželi na odpor policie. Zakázali jim jít přes dnešní Nuselský most, a tak šli dolními Nuslemi a pokračovali přes nábřeží k Národnímu divadlu.

Pamětník: 15s

22:58-23:17 To už byla naprostá tma, lidi v tramvajích byli osvětlení a všichni prostě tloukli do oken a dělali viktorky. A bylo evidentní, že to okolí nebo ta společenská nálada úplně připravená.

4. Lucka

Demonstranti dorazili na Národní třídu a k jejich překvapení, narazili na zátarasu připravenou policií, která začala ohraničovat demonstranty pomocí velkých aut s nápisem „Veřejná Bezpečnost“. Mezitím policie oddělila část průvodu. Studenti byli v pasti.

Pamětník: 20 s

(čas od času) střih

24:44-24:49 24:52-24:55 24:58-25:01, 25:51-26:05, 26:08-26:09;

„Nechali nás tam nějakou chvíli vydusit.-střihnuté- Nebylo vidět co se děje vzadu ani vpředu. Byly občas slyšet jenom rány. Mně bylo v té době šestadvacet let, byl jsem na vrcholu svých fyzických sil,-střihnuté- takže jsem měl jako pro strach uděláno. Ale tady jsem se opravdu bál.“

5. Lucka

Policie začala vstupovat do davu a vybírat lidi, kteří na sebe upozorňovali.

Pamětník:20s

26:50-27:12; „Samozřejmě, že si mě vytáhli ven.....střih....První, co bylo, že mě prošacovali. Takovou vojenskou sumku, kde jsem nosil teda doklady a kde jsem měl i nůž. A to jsem si říkal, Davide to je konec. Ty seš ozbrojeněj v demonstraci.“

6. Sára

Policie nůž v kapse ignorovala a nasměrovala Davida na Mikulandskou ulici, kde dostal pár ran. Proběhl jí co nejrychleji a uviděl výsledek tohoto policejního zákroku. Někteří lidé na tom byli hůř než on. Byla tam také improvizovaná ošetrovna. Policisté pozorovali, co udělali a měli připravené tak zvané antony, tedy policejní vozy pro ty, kteří měli ještě nějaké námitky.

Pamětník: 20s

28:17 - 28:29; 28:35-28-45;

„Tam skončil tenhle večírek na Národní třídě a pokračoval večírek v bytě u kamaráda, kde jsme přísahali, -střih- že s tímto režimem už nikdy nechceme mít nic společného, že uděláme všechno proto, aby to skončilo.“

Děkujeme za poslech :)